

TEATRE

ESPECIAL TEATRE DEL SOL

El Rei Lear il·lumina el Teatre del Sol

TEXT: MARTA CARNICÉ
mcarnice@gmail.com

FOTOGRAFIES: VICENS SERRA

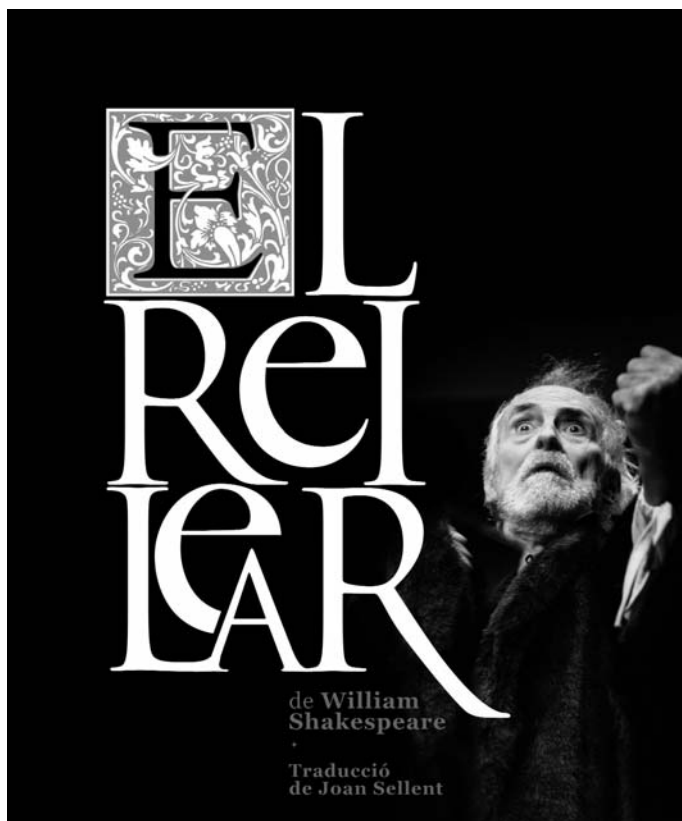
Autor: William Shakespeare
Traducció: Joan Sellent
Director: Ramon Ribalta
Repartiment:: Francesc Moragas, Jordi Ramoneda, Miquel Serra, Quirze Casablanques, Enric López, Agustí González, Jaume López, Pep Carpena, Marc Rius, Oriol Berch, Albert González, Montse Martínez, Esperanza Vegas i Diana Torné.
Escenografia: Ramon Ribalta
Vestuari: Consol Ruiz
Teatre del Sol

El teatre del sol ha donat el tret de sortida el 2009 amb un gran repte que ha superat amb escreix. I és que s'ha atrevit amb un dels grans clàssics de William Shakespeare, *El Rei Lear*; potser la més bella i terrible de les obres del dramaturg, i també la més difícil. Un plat fort que serveix també per commemorar el 20è aniversari del teatre sabadellenc, que enguany està de celebració.

Amb una sala plena a vessar i ple de cares conegudes, l'estrena d'aquesta inoblidable tragèdia va ser tot un èxit. La interpretació de l'obra, d'extraordinària bellesa i dirigida per Ramon Ribalta, va despertar veritables emocions i grans aplaudiments entre un públic entregat, que va fer sortir els actors a saludar fins a quatre vegades.

Quan el rei Lear, Francesc Moragas, decideix repartir el regne entre les tres filles, interpretades per Montse Martínez, Esperanza Vegas i Diana Torné, comet l'error de deixar fora una d'elles, Cordèlia, que renuncia a entrar en el joc de les competències, les mentides i les ambicions amb les seves adulesores germanes, Goneril i Regan. El monarca interpreta erròniament la decisió de la filla petita com un acte de supèrbia i la deshereta i desterra. Des d'aquest moment, el rei s'endinsa en una gran tempesta en companyia dels seus pocs fidels. Anirà embogint i encadenant desgràcies mentre s'adona de la crueltat de les dues filles, a les quals premia amb l'herència, que el deixen de banda i sense autoritat un cop han aconseguit el poder del seu pare. Mentrestant, Goneril i Regan es disputen l'amor d'Edmund, fill bastard del comte Gloster, que intentarà amb males arts aconseguir el poder del seu pare i fer perseguir a mort el seu germà Edgar, el fill legítim del comte. Una tragèdia plena de traïcions, venjances i desenganys que acabarà amb el retorn de la benvolent Cordèlia.

El Rei Lear recull tots els registres de la condició humana: els comportaments més nobles, però també els més miserables; les virtuts, els desitjos i les pors així com l'amor, la relació fraternal, de parella, d'amistat, la lleialtat, la traïció, l'enveja, la malaltia i la vellesa.

Un gran luxe pels sabadellencs, que, a més, han pogut comptar amb una representació d'alt nivell feta amb la il·lusió i voluntat del teatre amateur i interpretada pels seus conciudadans. Francesc Moragas interpreta de manera brillant un dels papers més intensos i difícils del repertori universal. Concentra una gran multitud de registres: un monarca dèspota, a l'inici de l'obra, fins a un desenganyat, penedit i sensible vell, al final, passant per diversos estats de bogeria i fragilitat, a mesura que s'adona de la seva soledat. Moragas ha copsat a la perfecció tots els matisos de Lear, al qual domina, amb un gran toc personal.

Francesc Moragues encarna el rei Lear.

A banda de Moragas, en l'elenc d'actors destaca Diana Torné amb una magnífica interpretació de la legal, corprenedora i sensible Cordèlia. També són òptimes les interpretacions d'Oriol Berch, en el paper de bufó; Marc Rius, d'Oswald i oficial; Agustí González, del comte de Gloster; Enric López, del comte de Kent o Pep Carpena, entre d'altres, per la seva interpretació d'Edmund.

Tos els actors tenen una genial dicció, sempre tan agraiada pel públic. Un to, potser, una mica afectat, tot i que fugen de la cantarella, sempre fàcil de recorre-hi en les obres de Shakespeare.

La traducció, a mans del també sabadellenc Joan Sellent, és molt acurada i ben adaptada a l'època actual, sense oblidar els matisos del gran dramaturg anglès. Una bona direcció a càrrec del director Ramon Ribalta amaneixen una producció realment bella.

El muntatge de l'obra, a més, és sorprenentment extraordinari per una producció petita. Destaca la sobrietat d'una escenografia molt ben resolta. Unes grans portes per on entren i surten els personatges a escena; un doble escenari que estableix diversos espais a l'hora, així com el rerefons de platea que serveix tant d'habitable com de cova el dia de la forta tempesta, i unes escales que permeten connectar tots els espais converteixen *El Rei Lear* en un muntatge a l'alçada de qualsevol obra professional. Els efectes sonors, com els de la tempesta ja esmentada, també són més que dignes.

Un vestuari molt eclèctic i atemporal acaba de donar l'últim retoc aquest ambient tràgic i negre que traspua de *El Rei Lear*. Una gran posada en escena que estarà encara uns mesos en la cartellera del Teatre de Sol.

El monarca desterra erròniament la filla petita.

Edmund intentarà amb males arts aconseguir el poder del comte Gloster.

El muntatge està a l'alçada de qualsevol obra professional.